

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 18. oktober 2022 av Høyesterett i avdeling med

dommer Bergljot Webster
dommer Kristin Normann
dommer Wenche Elizabeth Arntzen
dommer Espen Bergh
dommer Knut Erik Sæther

HR-2022-2010-A, (sak nr. 21-174262SIV-HRET)
Anke over Borgarting lagmannsretts dom 11. oktober 2021

Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ)
Oslofilialen NUF

(advokat Erlend Wallevik Holstrøm – til
prøve)

mot

BDO Advokater AS

(advokat Jørgen Svartebekk)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Sæther:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder advokaters profesjonsansvar. Spørsmålet er særlig hvor langt en advokat må avklare faktiske forutsetninger for rådgivningen og hvilken betydning det har at det er tatt forbehold i den forbindelse.
- (3) Europa Infrastruktur AS (EI) er et datterselskap av Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) Oslofilialen NUF (SEB). EI har et enestyre bestående av en styreleder, men ingen ansatte. SEB etablerte EI i 2008. Formålet var å investere i andeler i EQT Infrastructure Fund LP (fondet). Fondet har forretningsadresse på Guernsey.
- (4) I forbindelse med at skattemeldingen for 2015 ble utarbeidet, innhentet EI i april 2016 en vurdering fra BDO Advokater AS (BDO Advokater) om den skatterettslige fritaksmetoden kunne legges til grunn ved vurderingen av utdelinger fra fondet som følge av gevinster ved aksjesalg. I et notat 7. april 2016, som ble utarbeidet av en advokatfullmektig og ansvarlig advokat, ble det konkludert med at fritaksmetoden fikk anvendelse og at kun tre prosent av utdelingen fra fondet skulle beskattes som kapitalinntekt. Advokaten tok uttrykkelig forbehold om at den skatterettslige vurderingen forutsatte at fondet var direkte eier av aksjene som ble realisert, det vil si at det ikke lå andre selskaper mellom aksjeinvesteringene og fondet. Det ble også tatt forbehold om andre forhold knyttet til faktum. Notatet ble sendt til EIs forretningsfører, som videresendte det til selskapets revisor og enestyre.
- (5) I skattemeldingen for 2015 oppførte EI drøyt 45 millioner kroner i utbytte fra fondet. I tråd med advokatens råd om at kun tre prosent skulle beskattes, ble om lag 44 millioner ført til fradrag. En noe endret versjon av notatet ble lagt ved skattemeldingen.
- (6) Sensommeren 2016 avholdt skatteetaten bokettersyn hos EI. Det ble avdekket at forutsetningen om at fondet eide aksjene direkte, ikke var riktig. Investeringene var foretatt via holdingsselskaper hjemmehørende på Guernsey, i strid med hva som var opplyst i skattemeldingen for 2015 og de foregående tre årene. Fritaksmetoden var derfor ikke anvendelig, og skattemyndighetene traff vedtak om at EIs alminnelige inntekt for 2012–2015 skulle økes med drøyt 54 millioner kroner, hvorav 44 millioner kroner gjaldt skatteåret 2015. EI ble også ilagt tilleggsskatt på 30 prosent. Etter klage ble tilleggsskatten som følge av nye regler redusert til 20 prosent. For 2015 utgjorde tilleggsskatten 2,3 millioner kroner.
- (7) Skattekravet ble betalt av investorene i EI, men SEB dekket tilleggsskatten. Eventuelle erstatningskrav EI måtte ha mot sine rådgivere på grunn av tilleggsskatten, ble overdratt til SEB, som derfor er part i saken her. Et erstatningskrav mot revisor fra SEB ble forlikt i 2018. Krav ble også rettet mot forretningsføreren, men er etter det opplyste ikke fulgt opp.
- (8) SEB anla søksmål mot BDO Advokater med krav om erstatning for tapet som ble påført EI ved tilleggsskatten for 2015. Oslo tingrett avsa 11. februar 2020 dom med slik domsslutning:

- «1. BDO Advokater AS dømmes til å betale erstatning til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) Oslofilialen NUF med 1 190 625 – enmillionetthundreogtittusensekshundreogtjuefem – kroner med tillegg av forsinkelsesrente fra 25. september 2017 til betaling skjer.
2. I sakskostnader betaler BDO Advokater AS 309 376 – trehundreogtittusenetrehundreogsyttiseks – kroner til Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) Oslofilialen NUFs.
3. Oppfylgingsfristen er 2 – to – uker.»
- (9) Tingretten kom til at advokaten hadde utvist uaktsomhet, men satte erstatningen ned med 50 prosent fordi EI hadde medvirket til skaden.
- (10) BDO Advokater anket, og SEB inngav avledet anke. Borgarting lagmannsrett avsa 11. oktober 2021 dom med følgende domsslutning:
- «1. BDO Advokater AS frifinnes.
2. I sakskostnader for tingretten betaler Skandinaviska Enskilda Banken AB Oslofilialen NUF til BDO Advokater AS 199 950 – etthundreogtittusenennihundreogfemti – kroner innen 2 – to – uker etter forkynnelsen av denne dommen.
3. I sakskostnader for lagmannsretten betaler Skandinaviska Enskilda Banken AB Oslofilialen NUF til BDO Advokater AS 198 350 – etthundreogtittusentrehundreogfemti – kroner innen 2 – to – uker etter forkynnelsen av denne dommen.»
- (11) Lagmannsretten konkluderte med at advokaten ikke hadde vært uaktsom selv om rådgivningen bygde på et uriktig faktum, og la stor vekt på at det var tatt forbehold i notatet.
- (12) SEB har anket til Høyesterett over rettsanvendelsen og bevisbedømmelsen.

Partenes syn på saken

- (13) Den ankende part – *Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) Oslofilialen NUF* – har i korte trekk gjort gjeldende:
- (14) Advokaten utviste uaktsomhet da det ikke ble gjort undersøkelser for å avklare investeringsstrukturen i fondet. Lagmannsrettens dom er ikke i samsvar med det strenge profesjonsansvaret som gjelder for advokater. Advokaten kan klandres for å ha gjort feil både ved utarbeidelsen av notatet med skatterettslige vurderinger og i forbindelse med at notatet ble oversendt til skattemyndighetene. Som en følge av at sentrale faktiske forhold ikke ble avklart, men bare forutsatt med forbehold, ble det gitt uriktige råd som ledet til et økonomisk tap i form av tilleggsskatt.
- (15) Det er ikke grunnlag for å sette ned erstatningen på grunn av skadtelidtes medvirkning. Tilleggsskatten ville ikke blitt ilagt dersom advokaten hadde sørget for at det ble gitt

riktige opplysninger til skattemyndighetene. Subsidiært anføres at det uansett ikke er grunn til å sette ned erstatningen med så mye som 50 prosent, slik tingretten gjorde.

- (16) Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) Oslofilialen NUF har lagt ned slik påstand:
- «1. BDO Advokater AS dømmes til å betale erstatning til Skandinaviska Enskilda Banken AB (Publ) Oslofilialen NUF med kr 2 381 250 med tillegg av forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd, første punktum fra 25. september 2017 til betaling skjer.
  2. BDO Advokater AS dømmes til å betale Skandinaviska Enskilda Banken AB (Publ) Oslofilialen NUFs sakskostnader for Oslo tingrett, Borgarting lagmannsrett og Norges Høyesterett.»
- (17) Ankemotparten – *BDO Advokater AS* – har i korte trekk gjort gjeldende:
- (18) Advokaten har opptrådt aktsomt. Notatet gjorde det klart for EI at eierstrukturen var avgjørende, og det ble tatt forbehold i notatet om at advokaten ikke hadde foretatt egne faktiske undersøkelser av om fondet eide aksjene direkte. Klienten ble informert om at også andre faktiske forutsetninger kunne endre på konklusjonen, og det ble bedt om tilbakemelding dersom det faktumet som ble forutsatt, var feil. EI orienterte ikke advokaten om at eierstrukturen var annerledes enn det som ble lagt til grunn i notatet, og det ble heller ikke gitt beskjed om at EI ikke hadde tilgang til slik informasjon. Det kan da ikke kreves ytterligere oppfølging fra advokatens side.
- (19) Advokaten kan heller ikke klandres for at notatet ble lagt ved skattemeldingen for 2015, selv om det ikke hadde blitt verifisert at fondet eide aksjene direkte. Lagmannsretten tar feil når den legger til grunn at det var advokaten som endret notatet før det ble lagt ved. Endringene ble gjort av EI.
- (20) Dersom det foreligger ansvarsgrunnlag, må erstatningskravet avkortes som følge av at EI har medvirket til at skaden oppsto. Reduksjonen bør være større enn det tingretten kom til.
- (21) BDO Advokater AS har lagt ned slik påstand:
- «1. Anken forkastes.
  2. BDO Advokater AS tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»

Mitt syn på saken

Rettslige utgangspunkter

- (22) Spørsmålet for Høyesterett er om en partner i BDO Advokater har begått feil som medfører erstatningsansvar, og om en eventuell erstatning skal reduseres på grunn av skadelidtes medvirkning. Det har ikke betydning at oppdraget også ble utført av den ansvarlige advokatens fullmektig.
- (23) Ettersom advokatens forpliktelse overfor klienten er en kontraktsforpliktelse, står innholdet i oppdragsavtalen og formålet med oppdraget sentralt i vurderingen av om det er utvist

uaktsomhet, jf. Rt-2002-286 *KPMG*. Advokatoppdraget skal etter domstoloven § 224 dessuten utføres i samsvar med god advokatskikk, grundig, samvittighetsfullt og i overensstemmelse med hva klienten har behov for. Ifølge advokatforskriften kapittel 12 punkt 3.1.2 er det god advokatskikk å gi råd og ivareta klientens interesser «raskt, samvittighetsfullt og påpasselig».

- (24) Uaktsomhetsansvaret for advokater og andre profesjonsutøvere omtales ofte som profesjonsansvaret. Det er ikke tale om et eget ansvarsgrunnlag, men om en streng aktsomhetsnorm. En advokat er forpliktet til å gi høyt kvalifisert og spesialisert rådgivning. Ethvert avvik fra dette utløser likevel ikke erstatningsansvar. I Rt-1995-1350 *takstmann* kommer normen til uttrykk på følgende måte:

«Det gjelder i utgangspunktet et strengt, ulovfestet uaktsomhetsansvar for profesjonsutøvere. Likevel er det et visst spillerom før atferd som kan kritiseres, må anses som erstatningsbetingende uaktsomhet.»

- (25) Aktsomhetsnormen er bekreftet i senere dommer, se for revisorers del Rt-2002-286 *KPMG*, og fra nyere høyesterettspraksis mer generelt HR-2018-1234-A avsnitt 41 og HR-2019-1079-A *multimur* avsnitt 42. Høyesteretts praksis i saker om profesjonsansvar viser at det med utgangspunkt i oppdraget må foretas en bred og sammensatt aktsomhetsvurdering. Oppdragets omfang og kompleksitet, tiden som står til rådighet, skadene som kan oppstå ved uriktig rådgivning, og klientens instruksjoner vil kunne få betydning ved vurderingen av om en advokat har opptrådt uaktsomt. I Rt-1994-1430 ble det uttalt at en prosessfullmektig må tilfredsstillende de krav til ivaretagelse av klientens interesser «som man med rimelighet bør stille ... i den situasjon som forelå». Dette må gjelde også ved advokaters rådgivningsvirksomhet.
- (26) Dersom klienten er profesjonell, vil en advokat med rette kunne ha høyere forventninger til hvordan klienten opptrer i samspillet dem imellom, for eksempel med tanke på ansvaret for å fremskaffe faktiske opplysninger av betydning for oppdraget, oppfølging og fremdrift. Men også i forhold til ikke-profesjonelle klienter må advokaten normalt kunne forvente at klienten gjør seg kjent med rådene og opplysningene som advokaten gir, jf. Rt-2014-422 avsnitt 42.
- (27) Foruten noe juridisk litteratur er det lite kildemateriale om i hvilken utstrekning advokater har plikt til å foreta faktiske undersøkelser og betydningen av at det er tatt forbehold om faktum. Vurderingen må i hovedsak foretas ut fra det konkrete advokatoppdraget og de utgangspunktene jeg har gjort rede for. Det vil si at advokaten må skaffe seg en oversikt over det faktum som er nødvendig for at klientens interesser skal ivaretas på en forsvarlig måte i den situasjonen som foreligger. Å kartlegge faktum som er avgjørende for det juridiske rådet som blir gitt, kan etter omstendighetene være en sentral del av advokatens oppgave. Klienten er på sin side normalt den som har best kunnskap om egne forhold, herunder egen virksomhet. For å unngå at advokatens oppdrag blir for omfattende, og at klienten påføres unødige kostnader, vil det ofte være praktisk at klienten klarlegger de faktiske forholdene om egen virksomhet som ligger til grunn for rådgivningen. Advokaten kan likevel ikke alltid forvente at klienten selv skal skaffe til veie eller undersøke faktiske forhold av betydning for advokatoppdraget. Hvor langt advokaten selv må gå i å avklare sakens faktiske forhold, avhenger blant annet av oppdraget, om klienten er en profesjonell aktør og av opplysningenes art.

- (28) Det foreligger to avgjørelser som gir noe mer veiledning. I Rt-1958-1019 ble en advokat som hadde formidlet salg av en tomt, funnet erstatningsansvarlig fordi han ikke sjekket hjemmels- og panteforholdene på tomten. Advokaten hadde ikke tatt forbehold om at undersøkelsene ikke var utført.
- (29) Avgjørelsen i HR 2019-1079-A *multimur* gjaldt erstatningskrav mot takstmenn som ikke hadde avdekket svakheter ved en murkonstruksjon. I taksten var det gjort rede for hvilke undersøkelser som av ulike grunner ikke var foretatt. I ansvarsvurderingen ble det tatt hensyn til dette forbeholdet, jf. dommen avsnitt 53:
- «Avgjørende for om det foreligger ansvarsbetingende uaktsomhet vil etter dette være om en kvalifisert takstmann – når det tas hensyn til begrensningene som fremgår av takstdokumentet – i et tilsvarende tilfelle normalt ville ha oppdaget at han sto overfor en multimurkonstruksjon.»
- (30) Synspunktet har overføringsverdi til advokattjenester. Som jeg kommer tilbake til, må det kreves at forbehold – om det skal tillegges vekt i en aktsomhetsvurdering – er utformet på en måte som gjør klienten tilstrekkelig oppmerksom på konsekvensene av at de forholdene det er tatt forbehold for, ikke blir avklart.

Advokatoppdraget i vår sak og utføringen av det

- (31) På bakgrunn av disse rettslige utgangspunktene, går jeg over til å vurdere om skatterådgivningen i vår sak oppfyller den strenge aktsomhetsnormen som gjelder. Jeg finner grunn til først å gjøre nærmere rede for oppdragsavtalen og måten oppdraget ble utført på.
- (32) Det foreligger ingen skriftlig oppdragsavtale eller oppdragsbekreftelse. Som lagmannsretten legger jeg imidlertid til grunn at advokatoppdraget gikk ut på å vurdere om den skatterettslige fritaksmetoden fikk anvendelse for utdelinger fra fondet til EI i 2015. Dette går frem av emnefeltet i notatet som inneholdt advokatens skatterettslige vurdering, av overskriften og er dessuten sagt uttrykkelig innledningsvis.
- (33) Utveksling av e-poster mellom advokaten og EIs forretningsfører, under overskriften «[v]edrørende fritaksmetoden – Europa Infrastruktur», kaster ytterligere lys over hva oppdraget gikk ut på.
- (34) EIs forretningsfører tok først opp spørsmålet om bruk av fritaksmetoden ved utdeling fra fondet med advokaten sommeren 2015. BDO Advokater svarte 11. juni 2015 følgende:
- «Dette med utdeling er noe mer usikkert ift fritaksmetoden, jeg tror det må analyseres grundigere om det er aktuelt med utdeling fra EQT til Europa Infrastruktur AS.»
- (35) I 2016, under arbeidet med skattemeldingen for 2015, kom temaet opp igjen. Inntektene fra fondet for skatteåret 2015 var betydelig større enn de foregående årene, og advokaten og forretningsføreren ble enige om at advokaten skulle utarbeide et notat om problemstillingen. I e-post 7. april 2016 stilte BDO Advokater i den forbindelse følgende spørsmål:

«Har du oversikt over strukturen mellom EQT Infrastructure Fund, Guernsey og underliggende investeringer?»

(36) I e-post samme dag kl. 11.20 svarte forretningsføreren blant annet:

«Viser til info i årsrapport. I tillegg kan du se på denne linken:
<http://www>. . . .

Jeg har ikke oversikt utover det.

Det opplyses om EQT fondet sin eierandel ved investering og den ligger på 70–100%.»

(37) Det er på det rene at verken årsrapporten eller lenken ga svar på det BDO Advokater spurte om. Advokaten svarte kl. 11.39:

«Ok, da legger jeg inn en forutsetning at de eier direkte, og ikke gjennom underselskaper/fond.»

(38) Til dette repliserte forretningsføreren kl. 12.14:

«Hei,
Jeg er ikke kjent med noe annet.»

(39) Et utkast til notat ble oversendt forretningsføreren samme dag, og en endelig versjon dagen etter. BDO Advokater skrev i den forbindelse at «[h]ar du spørsmål regner jeg med at du tar kontakt».

(40) Selve notatet er på halvannen side. Under overskriften «[b]eskrivelse av faktum» heter det:

«EQT har i løpet av 2015 realisert aksjer som har utløst gevinst for fondet på over NOKm 50. Vi forstår at samtlige aksjer er eiet med mer enn 10 % og over 2 år, og at det er et direkte eierskap i aksjene som er realisert, dvs. at det ikke ligger holdingselskaper mellom aksjeinvesteringene og EQT. Vi forstår det slik at EQT er et deltakerlignet selskap (kommandittselskap) hvor beskatningen skjer hos aksjonærene. Vi forstår videre at både realisasjon av aksjene og utbyttet fra EQT har funnet sted i 2015.»

(41) Notatet inneholder også en vurderingsdel, der det drøftes om fritaksmetoden kommer til anvendelse. Det konkluderes med at EI kun skal betale skatt av tre prosent av utdelingen. Under overskriften «[k]onklusjon» legges det til følgende forbehold:

«Konklusjonen er avgitt på bakgrunn av vår forståelse av de faktiske forhold. Dersom faktum er annerledes vil det kunne endre vår konklusjon, og vi ber derfor om tilbakemelding om vi har lagt til grunn feil forståelse av faktum. Konklusjonen er begrenset til det beskrevne tilfellet og vi anbefaler at det foretas en vurdering i hvert enkelt tilfelle.»

(42) Lagmannsretten la til grunn at det etter at notatet ble sendt, ikke var kontakt mellom BDO Advokater og EI før forretningsføreren vel to uker senere var i ferd med å ferdigstille skattemeldingen for 2015. Det ble ikke gitt tilbakemelding om at faktumet som notatet bygget på, var feil. Forretningsføreren meddelte advokaten at EI ønsket å legge notatet ved skattemeldingen i en noe endret form, der hele setningen som begynner med «[d]ersom

faktum er annerledes ... », ble tatt ut. Det er enighet om at endringen ble klarert med BDO Advokater. Lagmannsretten fant det bevist at det var advokaten som endret notatet. Ankemotparten har for Høyesterett anført at det var EI. Jeg går ikke nærmere inn på dette. Hvem som rent praktisk endret notatet, har ingen betydning for aktsomhetsvurderingen.

Den konkrete aktsomhetsvurderingen

- (43) Kjernen i aktsomhetsvurderingen er om det var forsvarlig av advokaten å legge til grunn en forutsetning om at fondet eide aksjene direkte. Spørsmålet er om det var tilstrekkelig å ta uttrykkelig forbehold på dette punktet, eller om advokaten selv burde ha undersøkt forholdet nærmere. Det er også reist spørsmål om advokaten skulle ha oppfordret klienten til å undersøke de faktiske forholdene før skattemeldingen for 2015 ble inngitt. Dette vil bero på en samlet vurdering av advokatens handlemåte, og jeg viser til de rettslige utgangspunktene jeg har gjort rede for innledningsvis.
- (44) Advokatoppdraget, som danner utgangspunktet for aktsomhetsvurderingen, gikk altså ut på å vurdere om den skatterettslige fritaksmetoden gjaldt for utbyttet som EI mottok fra fondet. Ankemotparten har for Høyesterett anført at e-postutvekslingen og forbeholdet må forstås slik at advokatoppdraget ble begrenset til hva som gjelder under forutsetning av direkte eierskap. Det er jeg ikke enig i. EI hadde behov for en skatterettslig avklaring av om fritaksmetoden gjaldt, og etter mitt syn må e-postutvekslingen og forbeholdet knyttes til gjennomføringen av oppdraget. Partene er for øvrig enige om at de rettslige premissene i notatet er korrekte.
- (45) Advokatoppdraget gikk ikke eksplisitt ut på å avklare om fondet eide aksjene direkte, eller via andre selskaper. Det dreier seg imidlertid her om faktiske forhold som var helt avgjørende for korrekt å kunne besvare det spørsmålet EI hadde tatt opp.
- (46) Tilbakemeldingene advokaten fikk fra forretningsføreren, som EI må identifiseres med, kan for så vidt forstås som en forsiktig bekreftelse på at fondet eide aksjene direkte. Jeg sikter da særlig til svaret om at hun «ikke er kjent med noe annet». Også opplysningen om at fondets «eierandel ved investering ... ligger på 70–100 %» kan i noen grad trekke i retning av et direkte eierskap. Det er ikke noe i svarene fra forretningsføreren som tilsier at fondet eide aksjene indirekte, gjennom andre selskaper. Men hun ga på den annen side heller ingen klar bekreftelse på at det var direkte eierskap. Svaret om at forretningsføreren ikke var «kjent med noe annet», fremstår som forbeholdent. Det måtte dermed være synlig for advokaten at forretningsføreren ikke hadde noen sikker oppfatning.
- (47) Advokaten visste at EI i de tre foregående årene forut for 2015 hadde lagt til grunn at fondet eide aksjer direkte. Advokatoppdraget kunne imidlertid indikere at spørsmålet nå for første gang ble undersøkt nærmere. Jeg legger følgelig liten vekt på det som ble opplyst i tidligere års skattemeldinger.
- (48) Ut fra den tilbakemeldingen som forretningsføreren ga, var det etter mitt syn forsvarlig av advokaten å operere med et utgangspunkt om at fondet eide aksjene direkte og ikke via andre selskaper. Det forelå imidlertid en faktisk usikkerhet som var synlig for advokaten, og som, dersom den ikke ble avklart, medførte en betydelig risiko for at konklusjonen i notatet var feil, og dermed også for at skattemeldingen for 2015 kunne inneholde uriktige opplysninger som ville medføre tilleggs�skatt. Dersom notatet hadde blitt utformet uten at

denne faktiske usikkerheten hadde blitt problematisert, ville advokaten etter mitt syn ikke ha løst oppdraget slik EI med rimelighet kunne forvente. Spørsmålet er om forbeholdet bringer ansvarsspørsmålet i en annen stilling.

- (49) I kombinasjon med den faktiske forutsetningen om direkte eierskap, medførte forbeholdet reelt sett at advokaten overlot til klienten å verifisere avgjørende faktiske opplysninger. Om det var forsvarlig ut fra situasjonen, beror på en konkret helhetsvurdering hvor utformingen av forbeholdet er sentralt. Det må kreves at advokaten på en tilstrekkelig klar måte gjorde EI oppmerksom på den faktiske usikkerheten som rådgivningen bygde på, slik at EI ble oppfordret til selv å avklare faktum.
- (50) Forbeholdet i notatet i vår sak er gitt en generell form. Sammenholdt med kommunikasjonen mellom advokaten og forretningsføreren, må forbeholdet imidlertid forstås slik at det særlig hadde betydning for forutsetningen om at fondet eide aksjene direkte. Ut fra sammenhengen gis det klar beskjed om at et annet faktum om eierskap kan påvirke konklusjonen. Notatet er også utformet slik at det går frem at advokaten baserer seg på EIs opplysninger uten at advokaten har verifisert dem, ikke minst ved bruk av formuleringen «vi forstår at». Jeg oppfatter det slik at EI som en profesjonell aktør fikk en tilstrekkelig klar oppfordring om å undersøke nærmere om fondet eide aksjene direkte eller via mellomliggende selskaper.
- (51) BDO Advokater var klar over at notatet ville bli lagt frem for EIs enestyre og revisor i tillegg til forretningsføreren, og kunne dermed forvente at forbeholdet ville bli oppfattet og faktum klarlagt i den utstrekning det var behov for det. At verken enestyret, forretningsføreren eller revisoren – alle profesjonelle aktører – handlet på grunnlag av forbeholdet og sørget for at opplysningene om direkte eierskap ble endelig avklart, kan advokaten ikke bebreides for.
- (52) I vurderingen av om advokatens handlemåte var forsvarlig, legger jeg også vekt på at det etter mitt syn var klienten som i utgangspunktet var nærmest til å legge frem faktiske opplysninger om egen virksomhet. EIs formål var å investere i andeler i fondet, og opplysninger om fondets eierstruktur gjelder sentrale deler av EIs virksomhet. Den skatterettslige vurderingen reiste videre ikke bare spørsmål om fondet eide aksjene direkte, men også om aksjene var eid med mer enn 10 prosent og i over to år. Det ville være en lite naturlig arbeidsdeling mellom advokat og klient om advokaten, uten å bli bedt om det, skulle skaffet til veie og kvalitetssikret sentrale faktiske opplysninger om eierandel, eiertid og direkte eierskap. Så lenge det ikke var eksplisitt avtalt at advokaten skulle verifisere disse opplysningene, var det derfor forsvarlig av advokaten å overlate det til EI. Dersom EI ikke selv så seg i stand til eller fant det hensiktsmessig å undersøke nærmere, var det mulig å be advokaten om å se nærmere på det. Jeg nevner i den forbindelse at det etter at skattemyndighetene i 2016 varslet om endring av EIs ligning, ble innhentet en vurdering av eierskapsforholdene fra en annen advokat. Advokaten konkluderte ut fra materiale som EI hadde tilgang til, at fondet ikke eide investeringene direkte, men via andre selskaper. Dette ble også bekreftet ved å sende en e-post til fondet.
- (53) Det videre hendelsesforløpet i slutten av april 2016, da det ble klarert med BDO Advokater at en justert versjon av notatet skulle tas inn som vedlegg til skattemeldingen for 2015, må ses i sammenheng med samhandlingen mellom advokaten og EI frem til dette tidspunktet. Med fasit i hånd ville det sett fra EIs ståsted vært en fordel om BDO Advokater, i lys av usikkerheten om eierforholdene ved forrige korsvei, hadde tatt opp med EI om

forutsetningen om direkte eierskap nå var verifisert. Men jeg mener det var forsvarlig av advokaten å oppfatte EI, som ønsket å legge ved notatet til skattemyndighetene og fjerne det tydeligste forbeholdet, slik at forbeholdet var vurdert, eierstrukturen bekreftet og ytterligere initiativ overflødige. Dette er vurderinger som selskapet selv måtte stå for, og situasjonen ga ikke advokaten noen oppfordring til å foreta seg noe mer. Jeg kan heller ikke se at det var klanderverdig av advokaten ikke å frarå at notatet ble lagt ved skattemeldingen uten at advokaten selv hadde undersøkt faktum. Selv om notatet ble endret, går det også av denne versjonen frem at advokaten baserte sin forståelse av faktum på det som var opplyst fra EI. Jeg viser til det jeg har sagt om utformingen av notatet. Ansvar for å gi myndighetene korrekte opplysninger om inntekt og formuesforhold, ligger hos skattyteren selv.

Konklusjon og sakskostnader

- (54) BDO Advokater har handlet tilstrekkelig aktsomt ut fra advokatoppdraget, situasjonen og klientens tarv, og det er ikke grunnlag for erstatningsansvar. Spørsmålet om erstatningen skal reduseres på grunn av skadelidtes medvirkning er det dermed ikke grunn til å gå inn på.
- (55) BDO Advokater AS har vunnet saken og har i samsvar med hovedregelen i tvisteloven § 20-2 første ledd krav på få dekket sine sakskostnader. Ankemotpartens prosessfullmektig har inngitt kostnadsoppgave på 458 200 kroner, som i sin helhet er salær eksklusiv merverdiavgift, som ikke er krevd. Kravet tas til følge.
- (56) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Anken forkastes.
  2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Skandinaviska Enskilda Banken AB (Publ) Oslofilialen NUF 458 200 – firehundreogfemtiåttetusentohundre – kroner til BDO Advokater AS innen 2 – to – uker fra forkynnelse av dommen.
- (57) Dommer **Bergh:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (58) Dommer **Normann:** Likeså.
- (59) Dommer **Arntzen:** Likeså.
- (60) Dommer **Webster:** Likeså.

(61) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Anken forkastes.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Skandinaviska Enskilda Banken AB (Publ) Oslofilialen NUF 458 200 – firehundreogfemtiåttetusentohundre – kroner til BDO Advokater AS innen 2 – to – uker fra forkynnelse av dommen.